

Preparandka. Gospod Albin! Ali znate molčati?

Dijak. Kakor grob, Ema, Emica! (Njiju roke se najdejo.)

Sluga. Nekdo je pozabil dežnik! Čigav je dežnik?

Dečaki. Oča! Marela! Marelo so našli.

Kmet. E ja! Lej jo. Saj sem rekel, da je nisem pozabil v cerkvi. Moja je, moja. Stara je, pa je le škoda, marelice. (Tema. Kinematograf.)

Dobrovoljec. Rdeči parapliji! Kaj pa to pomeni? Hahaha. Rdeča marela! Oča, zdaj bodo Vašo marelo igrali.

Dečaki. Živio, marela!

Dobrovoljec. Stopetdeset debelih, zares. Prava rdeča marela z dežele. Hahaha. Same burke. Salamensko humoristično. Moj okus. Salamenski smeh! Trebuh me že boli. Gute Nacht, Fräulein.

Natakarica. Schweigen Sie, Sie Blödsinn! (Zvonec.)

Neznanec (kakor prej). Naivna burka, kaj! Mož izgubi v dežnik svojo listnico, izgubi dežnik. Dežnik roma, roma...

Kmet. Šema gorjanska, saj bo res ob denar.

Dečaki. Oča, ali vidite, kakšni ste? Takšni ste, da Vas še po mestih igrajo.

Kmet. Gobci! (Smeh.)

Neznanec. Poglejte v desni žep. Morda se je kdo zmotil in vtaknil v Vaš površnik svojo listnico.

Elegantni gospod (potiplje svoj desni žep). Preneumno.

Neznanec. Browning?

Elegantni gospod. Ne!

Neznanec. Seveda. Fotografija Vaše prijateljice. Da, da. Diven metulj, ta plesalka. Ali kaj veste, koliko jih je že uničila pred Vami? Šestnajst! Beri, šestnajst!

Elegantni gospod. Šestnajst!?

Neznanec. Neverjetno, kaj ne. Pri Tinčki ste bili prvi, pri ubogi, poteptani »modri cvetki«.

Elegantni gospod. Vi ste satan!

Neznanec. Star, plesniv cinik, nič več, nič manj. (Zvonec zvoni dolgo, ostro. Avtomat utihne in bruhne nato Bizetovo »Kvišku, na boj, torero!«) Opozoriti Vas moram, da je »rdeči parapliji« zadnja točka programa!

Elegantni gospod. Vem!

Kmet (nestrpno). Tak, daj, razgrni jo no —

Dečaki. Tak, dajte, oča, razgrnite jo —

Neznanec. Smešno! Jutri bodo pisali: Med najneumnejšo burko si je pognal kroglo — (Strel, neznanec izgine, luč. Avtomat je jeknil bolno sredi ob strelu, utihnil.)

Natakarica. Za božjo voljo! (Šum, kriki, nemir.)

Dobrovoljec (nevoljno motreč elegantnega gospoda, ki leži v sedežu). Zató je ves čas sam s seboj govoril! Taki ljudje! Pa še v burke hodijo!

Sluga. Avtomat je pokvarjen. (Zastor.)

Duh zemlje.

Pride noč, vse molči,
duh zemlje govori:

Vse, kar je iz mene,
proti nebu žene
noč in dan,
a samo ti, samo ti
si zemljan! —

Pride noč, vse molči,
duh zemlje govori —
srce se z dušo bori.

Joža Lovrenčič.